

Kelley a Thomas Frenchovci

JUNIPER

dievča, ktoré sa narodilo prískoro

Citadela

JUNIPER

dievča, ktoré sa narodilo priskoro

Kelley a Thomas Frenchovci

Citadella

Copyright © 2016 by Kelley Benham French and Thomas French

Fotografie na stranách 3 a 71 sú majetkom autorov. Všetky ostatné sú majetkom Cherie Diazovej.

Verše na strane 270 sú z piesne 'Waitin' On a Sunny Day od Brucea Springsteena.

Verše na strane 288 'That's the Way That the World Goes Round' sú od Johna Prineho.

Kellina modlitba za Juniper na strane 222 je vypožičaná z Modlitby matky za dcéru z knihy Tiny Feyovej 'Bossypants', © Copyright 2011, spoločnosť Little Stranger, Inc.

Kelley a Thomas Frenchovci

JUNIPER

Dievča, ktoré sa narodilo priskoro

Preložené z anglického originálu:

JUNIPER

The girl who was born too soon

Copyright © 2016 by Kelley Benham French and Thomas French

Hachette Book Group supports the right to free expression and the value of copyright. The purpose of copyright is to encourage writers and artists to produce the creative works that enrich our culture.

This edition published by arrangement with Little, Brown and Company, New York, New York, USA. All rights reserved.

Všetky práva vyhradené na reprodukovanie celku alebo časti v akejkoľvek forme.

Slovak Edition © Citadella, 2017

Translation © Ján Dulla, 2017

Redakčné spracovanie: Janka Oršulová

Návrh obálky a grafická úprava: Citadella

Vydalo vydavateľstvo Citadella v roku 2017

ISBN 978-80-8182-073-1

JUNIPER

dievča, ktoré sa narodilo priskoro

Kelley a Thomas Frenchovci

Venované Junebug

Sme nepracované stvorenia, ale spolu dokončené,
ak je jeden múdrejší, lepší, milší než iní – ako by priateľ
mal byť – neprepožičiavajte jeho pomoc na zdokonaľovanie
našich slabých a zlých vlastností.

– Mary Shelleyová, *Frankenstein*

Obsah

<i>Poznámka autorov</i>	11
<i>Tunel</i>	15
PRVÁ ČASŤ: Stvorenie	17
DRUHÁ ČASŤ: Krv	71
TRETIA ČASŤ: Nulová zóna	117
ŠTVRTÁ ČASŤ: Temná hviezda	197
PIATA ČASŤ: Obloha	281
<i>Kuriatko</i>	310
<i>Poďakovania</i>	315

Poznámka autorov

Táto kniha je faktografickým dielom, ktoré vychádza zo zážitkov našej rodiny v nemocnici All Children's v St. Petersburgu na Floride a našich návštev v nej počas nasledujúcich rokov. Nič sme si nevymysleli. Takmer všetky epizódy vychádzajú z poznámok, ktoré sme si robili počas pobytu našej dcéry na jednotke intenzívnej starostlivosti o novorodencov (JIS, NJIS). Svoje poznámky a spomienky sme si overovali v rozhovoroch s mnohými lekármi, zdravotnými sestrami a ošetrovateľmi, ktorí sa starali o našu dcéru a čítaním siedmich tisíc strán lekárskeho záznamov.

Juniper

Túnel

Prišla na pokraji toho, čo je možné a čo je správne, do krajiny tieňov medzi životom a smrťou, prehnanou istotou a nádejou. Mala pevne zavreté oči. Pláty lebky mala sformované len napoly, takže jej hlava bola skôr mäkká než pevná. Mala takú priesvitnú kožu, že sme hneď pod jej povrchom videli chvejúcu sa päsť jej srdca.

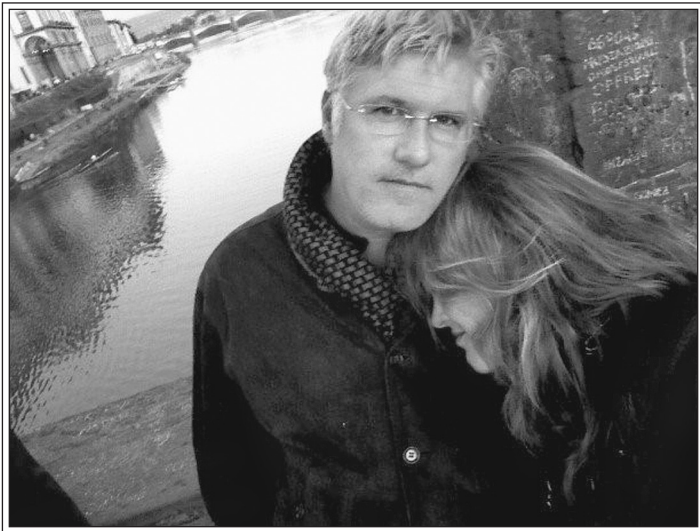
Okolo jej plastového boxu pobehovali lekári a sestry, využívajúci všetko svoje umenie a prístroje, pracujúc na hranici ľudskej schopnosti udržať ju na tomto svete. Zakrátko sme zabudli na to, aký je deň, čo sme robili pred príchodom na toto miesto – na naše povolania, naše plány, na malichernosti, ktoré nás definovali. Ocitli sme sa v akomsi tuneli a uviazli sme v ňom tak hlboko, že nebolo cesty späť.

Ustavične zomierala, potom nezomierala, a zase zomierala. Pomaly sme prichádzali na to, že jediným únikom je vytvoriť pre ňu svet mimo boxu. A tak sme jej nekonečné noci napĺňali možnosťami, spievali jej piesne o slnku a čítali knižky, v ktorých deti vedeli lietať. Rozprávali sme jej príbeh o našom boji o to, aby bola našou. Rozprávali sme jej veci, za ktoré sme sa hanbili, o chvíľach, ktoré nás zlomili. O slabostiach a zlyhaniach, ktoré sa spriahli proti jej stvoreniu.

Keby sa nám podarilo vzbudiť v nej túžbu dozvedieť sa, ako to bude pokračovať, možno sa nám ju podarí udržať s nami do svitania.

PRVÁ ČASŤ

Stvorenie

Kelley

Padlé stvorenia by sa nemali vždy zachraňovať. Vedela som to vždy, no aj tak. Ako štrnásťročnej mi priateľka podala vtáčatko, schované v jej dlaniach. Našla ho v borovicovom ihličí na konskej pastvine na Floride, kde sme trávili svoje dni.

Telo vtáčika bolo modrou kôpkou žiliek obalenou ryžovým papierom, popretkávaným žilkami a pocukrovaným páperím. Na paličke krku sa mu pokyvkvávala hlavička a zlepené oči sa slepo vydúvali. Jeho zobáčik bol zívajúcou papuľou nárokov.

Bol exotický a vzrušujúci. Na svojom dvore v predmestskej štvrti som na kope kompostu chránila holé potkančatá pred otcovým rýľom, modlikala som o životy mývalej rodinky v podkroví. V garáži som chovala túlavé mačky, v obývačke šteniatka a na zadnej verande zajačiky. Keď teda po mňa v ten deň mama prišla, nasadla som do jej starého červeného Fordu Falcon so škatuľou od topánok a neočakávala žiadne námietky. Moji rodičia mali veľa chýb, darovali mi však slobodu skúmať.

Práve som končila prvý ročník na strednej škole. Bola som čudáčka a často sama. Vedela som, že toto vtáča nie je v celkovom poriadku vecí ničím zvláštne. V dlaniach sa mi však chvelo jeho srdce. Odniesla som ho do obývačky a umiestnila ho do starého prasknutého akvária, ktoré som našla v garáži. V chabom pokuse vytvoriť mu trochu